

Sag C-781/23**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

18. december 2023

Forelæggende ret:Högsta förvaltningsdomstolen (øverste forvaltningsdomstol,
Sverige)**Afgørelse af:**

12. december 2023

Appellant:

Malmö Motorrenovering AB

Indstævnt:

Allmänna ombudet hos Tullverket

HÖGSTA RETSBOG [Udelades]**FÖRVALTNINGS-** 12.12.23 [Udelades]**DOMSTOLEN** [Udelades]

[Udelades]

APPELLANT

Malmö Motorrenovering AB [udelades]

[Udelades]

INDSTÆVNTAllmänna ombudet hos Tullverket (toldmyndighedens øverste repræsentant,
Sverige)

[Udelades]

KENDELSE

Den Europæiske Unions Domstol forelægges en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF i overensstemmelse med vedlagte (bilaget til protokollatet).

[Udelades]

BILAG

Anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrørende fortolkning af artikel 251 i forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EU-toldkodeksen).

Indledning

- 1 Högsta förvaltningsdomstolen (øverste forvaltningsdomstol, Sverige) ønsker med sin anmodning om præjudiciel afgørelse at få afklaret, hvordan EU-toldkodeksens artikel 251 skal fortolkes i forhold til betingelserne for få forlænget et forud fastsat tidsrum, hvori varer kan forblive under proceduren for midlertidig import. Det præjudicielle spørgsmål er opstået i forbindelse med en sag om ophør af toldskyld i henhold til EU-toldkodeksens artikel 124, stk. 1, litra h).

Gældende EU-retlige bestemmelser

- 2 I henhold til EU-toldkodeksens artikel 28, stk. 1, litra b), tilbagekaldes eller ændres gunstige afgørelser efter ansøgning fra indehaveren af afgørelsen.
- 3 Ifølge artikel 79, stk. 1, litra a), opstår toldskyld ved import af importafgiftspligtige varer ved manglende overholdelse af en forpligtelse i toldlovgivningen vedrørende bl.a. midlertidig import af sådanne varer inden for Unionens toldområde.
- 4 Toldskyld, der er opstået i medfør af artikel 79, stk. 1, litra a), ophører i henhold til artikel 124, stk. 1, litra h), når i) den forsummelse, som førte til, at der opstod en toldskyld, ikke havde væsentlige følger for den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og der var ikke gjort forsøg på at begå urigtigheder, og ii) alle de formaliteter, der er nødvendige for at bringe forholdene for de pågældende varer i overensstemmelse med reglerne, efterfølgende opfyldes.
- 5 Det fremgår af artikel 251, stk. 1, at ikke-EU-varer, der er bestemt til reeksport, under proceduren for midlertidig import kan være genstand for særlig anvendelse i Unionens toldområde med fuldstændig eller delvis fritagelse for importafgifter.
- 6 Artikel 251 fastsætter det tidsrum, hvori varer kan forblive under proceduren for midlertidig import.

- 7 Det fremgår af artiklens stk. 1, at toldmyndighederne fastsætter et tidsrum, hvori varer, der er henført under proceduren for midlertidig import, senest skal reeksporteres eller henføres under en efterfølgende toldprocedure. Det fremgår desuden, at tidsrummet skal være så langt, at formålet med den bevilgede anvendelse kan opfyldes.
- 8 Det fremgår af stk. 2, at medmindre andet er fastsat, er det maksimale tidsrum, hvori varer kan forblive under proceduren for midlertidig import til samme formål og under samme bevillingshavers ansvar, 24 måneder, også selv om proceduren blev afsluttet ved, at varerne blev henført under en anden særlig procedure og efterfølgende igen blev henført under proceduren for midlertidig import.
- 9 Det følger af stk. 3, at hvis den bevilgede anvendelse under særlige omstændigheder ikke kan fuldføres inden for det i stk. 1 og 2 omhandlede tidsrum, kan toldmyndighederne efter begrundet ansøgning fra bevillingshaveren indrømme en rimelig forlængelse af denne frist.
- 10 Endelig fremgår det af stk. 4, at det samlede tidsrum, hvori varer kan forblive under proceduren for midlertidig import, ikke må overstige ti år bortset fra i tilfælde af en hændelig omstændighed.
- 11 For så vidt angår anvendelsen af EU-toldkodeksens artikel 124, stk. 1, litra h), nr. i), anses det i henhold til artikel 103, litra a), i Kommissionens delegerede forordning 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen for at være en misligholdelse uden væsentlige følger for en toldprocedures korrekte forløb, hvis en frist overskrides med en periode, som ikke er længere end den forlængelse af fristen, der ville være blevet indrømmet, hvis der var blevet ansøgt om en forlængelse.

Sagens faktiske omstændigheder

- 12 Sagen vedrører selskabet Malmö Motorrenovering AB og midlertidig import af en racerbil fra USA til Sverige. Hensigten med selskabets import var at anvende bilen til væddeløb i den Europæiske Union og efterfølgende reeksportere den. Væddeløbene skulle vare frem til 8. september 2019. Selskabet ansøgte om og fik bevilling til at anvende proceduren for midlertidig import, og den 30. april 2019 indførte selskabet bilen til landet. Ifølge betingelserne for bevillingen skulle bilen dog reeksporteres senest 30. juli 2019, dvs. inden alle væddeløbene var gennemført. Hvorfor det var denne dato og ikke en senere dato, der blev fastsat, er omstridt mellem selskabet og Tullverket (toldmyndigheden, Sverige).
- 13 Det er ubestridt, at bilen først blev reeksporteret den 19. september 2019 – dvs. efter den dato, der var fastsat i bevillingen – og at dette ikke var et forsøg på at begå svig.

- 14 Eftersom bilen blev reeksporteret efter bevillingens udløbsdato, besluttede toldmyndigheden at opkræve 101 959 SEK i told og 280 387 SEK i moms fra selskabet.
- 15 Selskabet anlagde sag til prøvelse af afgørelsen ved förvaltningsrätten i Linköping (forvaltningsdomstolen i Linköping, Sverige), som gav selskabet medhold og besluttede, at toldskylden, inklusive moms, skulle ophøre. Förvaltningsrätten bemærkede, at selskabet i sin toldangivelse ikke havde anført en slutdato for reeksport, men at hensigten havde været, at bilen først skulle eksporteres, når væddeløbssæsonen var slut. Ifølge förvaltningsrätten tyder intet på, at hensigten med denne fremgangsmåde var at begå svig, men at det derimod synes at være en simpel forglemmelse. På denne baggrund og i betragtning af, at toldmyndigheden ikke havde gjort gældende, at selskabet af visse årsager ikke skulle gives et tidsrum frem til den dato, hvor bilen reelt blev reeksporteret, hvis denne dato allerede var anført i ansøgningen, fandt förvaltningsrätten, at der var grundlag for at lade toldskylden ophøre i henhold til EU-toldkodeksens artikel 124, stk. 1, litra h).
- 16 Toldmyndigheden ankede sagen til Kammarrätten i Jönköping (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Jönköping, Sverige), som gav toldmyndigheden medhold og stadfæstede toldmyndighedernes afgørelse. Kammarrätten fandt, at det var nødvendigt for at kunne give fritagelse i henhold til EU-toldkodeksens artikel 124, stk. 1, litra h), og den delegerende forordnings artikel 103, litra a), at det blev undersøgt, om og i hvilket omfang selskabet ville have fået forlænget fristen for reeksport af bilen, hvis der var blevet indgivet en ansøgning om forlængelse til toldmyndigheden. Selskabet blev ikke anset for at have godtgjort, at omstændighederne var af en sådan art, at det kunne anses for sandsynligt, at selskabet ville have fået forlænget fristen, hvis en sådan ansøgning var blevet indgivet. Dette gjaldt så meget desto mere i betragtning af, at en forlængelse i den foreliggende sag ville have forudsat, at selskabet kunne påberåbe sig særlige omstændigheder som begrundelse for, at en sådan ansøgning kunne imødekommes. Der var derfor intet grundlag for at lade toldskylden ophøre i henhold til EU-toldkodeksens artikel 124, stk. 1, litra h).
- 17 Selskabet appellerede Kammarrättens dom til Högsta förvaltningsdomstolen. Högsta förvaltningsdomstolen kan begrænse en apeltilladelse til et specifikt aspekt af sagen, når en fornyet prøvelse af dette aspekt har særlig betydning for at kunne sikre ensartet rets anvendelse (omtales som en sag, der kan danne retspraksis). Högsta förvaltningsdomstolen gav tilladelse til appel af spørgsmålet om retspraksis vedrørende betingelserne for fastsættelse og efterfølgende forlængelse af det tidsrum, hvori varer kan forblive under proceduren for midlertidig import i medfør af EU-toldkodeksens artikel 251. Der blev taget forbehold i spørgsmålet om tilladelse til appel af resten af sagen.
- 18 I sådanne sager er det toldmyndighedens øverste repræsentant, der anlægger sag ved Högsta förvaltningsdomstolen. Den øverste repræsentant – og ikke toldmyndigheden – er således en selvstændig part i sagen ved Högsta

förvaltningsdomstolen. Toldmyndigheden har dog alligevel fået mulighed for at fremsætte sine bemærkninger i sagen.

Parternes og toldmyndighedens synspunkter

Malmö Motorrenovering AB

- 19 Malmö Motorrenovering AB har ved Högsta förvaltningsdomstolen nedlagt påstand om, at der er grundlag for at lade den opståede toldskyld hos selskabet ophøre. Selskabet har nedlagt følgende påstande:
- 20 Toldmyndighedens opfattelse, hvorefter der kræves særlige omstændigheder for at fritagelsesgrundene kan finde anvendelse, er ukorrekt i lyset af såvel ordlyden som formålet med EU-toldkodeksens artikel 251. De særlige omstændigheder, der er omhandlet i artiklens stk. 3, vedrører den frist på 24 måneder, der er omhandlet i stk. 2. Stk. 3 henviser også til stk. 1, fordi denne frist fra begyndelsen kan være fastsat til 24 måneder eller mere. Bestemmelsen i stk. 3 bør derfor fortolkes således, at proceduren for midlertidig import kan være i op til 24 måneder, og at et længere tidsrum forudsætter særlige omstændigheder.

Toldmyndighedens øverste repræsentant

- 21 Toldmyndighedens øverste repræsentant har gjort gældende, at sagen bør hjemvises til Kammarrätten med henblik på fornyet behandling med den begrundelse, at EU-toldkodeksens artikel 251, stk. 3, ikke finder anvendelse, og har nedlagt følgende påstande:
- 22 Det er hovedreglen i EU-toldkodeksens artikel 251, stk. 1, at det af toldmyndigheden fastsatte tidsrum skal være så langt, at formålet med den bevilgede anvendelse kan opfyldes. Hvis det fastsatte tidsrum, hvor varer kan forblive under proceduren for midlertidig import, viser sig at være utilstrækkeligt, kan bevillingshaveren i henhold til artikel 28, stk. 1, litra b), anmode om, at afgørelsen ændres således, at tidsrummet forlænges. Det er en rimelig fortolkning af sidstnævnte bestemmelse, at den kan begrænses af andre regler i det omfang, de finder anvendelse. Spørgsmålet er, om artikel 251, stk. 3, omfatter en sådan begrænsning i den aktuelle situation.
- 23 For så vidt angår forlængelse af den frist, der er fastsat i artikel 251, forekommer det rimeligt og hensigtsmæssigt, at der kan træffes afgørelse om en sådan forlængelse, når bevillingshaveren kan godtgøre, at det fastsatte tidsrum ikke er tilstrækkeligt til at opfylde formålet. Et krav om, at der kun kan gives en sådan forlængelse under særlige omstændigheder, ville kunne modvirke formålet med bestemmelserne.
- 24 Det fremgår tydeligt af den indledende del af EU-toldkodeksens artikel 251, stk. 3, at hensigten med bestemmelsen er, at den skal finde anvendelse, hvis den

bevilgede anvendelse ikke kan fuldføres inden for det tidsrum, der er omhandlet i stk. 1 og 2. I lyset af formålet med disse bestemmelser må henvisningen til stk. 1 og 2 fortolkes således, at stk. 3 omhandler en forlængelse af det i stk. 1 fastsatte tidsrum, der overstiger det maksimale tidsrum på 24 måneder i medfør af stk. 2.

- 25 En sådan fortolkning indebærer, at begrænsningen til særlige omstændigheder i medfør af artikel 251, stk. 3, kun finder anvendelse, når en forlængelse af det tidsrum, hvori varer kan forblive under proceduren for midlertidig import (med samme formål og under den samme bevillingshavers ansvar), ville medføre, at det maksimale tidsrum på 24 måneder overskrides.

Toldmyndigheden

- 26 Toldmyndigheden har påstået frifindelse og anført, at EU-toldkodeksens artikel 251, stk. 3, finder anvendelse i nærværende sag. Bestemmelsen henviser til både stk. 1 og stk. 2. Hvis stk. 3 kun skulle finde anvendelse ved en overskridelse af det maksimale tidsrum på 24 måneder, der finder anvendelse i henhold til stk. 2, ville stk. 3 kun henvise til stk. 2.

Behovet for en præjudiciel afgørelse

- 27 Det er ikke bestridt, at det af toldmyndigheden fastsatte tidsrum for reeksport ikke var tilstrækkelig til, at formålet med den bevilgede anvendelse kunne opfyldes – nemlig at anvende bilen til væddeløb inden for Unionen indtil begyndelsen af september 2019. Det er heller ikke bestridt, at det samlede tidsrum, som selskabet havde brug for til at opfylde formålet med den bevilgede anvendelse, var kortere end 24 måneder, og at der ikke var forsøg på at begå svig.
- 28 I den verserende sag for Högsta förvaltningsdomstolen er spørgsmålet, hvilke betingelser der gælder i en situation som den ovenfor beskrevne i forbindelse med fastsættelse og efterfølgende forlængelse af det tidsrum, hvori varer kan forblive under proceduren for midlertidig import i medfør af EU-toldkodeksens artikel 251.
- 29 Det fremgår af artikel 251, stk. 3, at når den bevilgede anvendelse under særlige omstændigheder ikke kan fuldføres inden for det i stk. 1 og 2 omhandlede tidsrum, kan toldmyndighederne efter begrundet ansøgning fra bevillingshaveren indrømme en rimelig forlængelse af denne frist. Selskabet og den øverste repræsentant fortolker bestemmelsen anderledes end toldmyndigheden.
- 30 Som selskabet og den øverste repræsentant har gjort gældende, kan EU-toldkodeksens artikel 251, stk. 3, forstås således, at den kun finder anvendelse, hvis en ansøgning om forlængelse af fristen indebærer, at den allerede fastsatte frist i kombination med den ansøgte forlængelse ville overstige det maksimale tidsrum på 24 måneder, der er omhandlet i stk. 2. Hvis stk. 3 tillægges denne betydning, finder kravet om særlige omstændigheder ikke anvendelse, når den

allerede fastsatte frist i kombination med den ansøgte forlængelse – som i nærværende sag – er kortere end 24 måneder.

- 31 Toldmyndigheden fortolker dog stk. 3 anderledes og har gjort gældende, at henvisningen til stk. 1 og 2 betyder, at stk. 3 altid finder anvendelse, når den bevilgede anvendelse ikke kan fuldføres inden for det allerede fastsatte tidsrum. Hvis bestemmelsen tillægges denne betydning, finder kravet om særlige omstændigheder også anvendelse, når en allerede fastsat frist i kombination med en forlængelse, der er ansøgt om, er kortere end 24 måneder.
- 32 Högsta förvaltningsdomstolen finder, at bestemmelsens ordlyd ikke udelukker nogen af fortolkningerne. Det er Högsta förvaltningsdomstolens opfattelse, at det af den øverste repræsentant anførte vedrørende bestemmelsernes formål, ikke er tilstrækkeligt til at fastslå deres betydning. Domstolen synes ikke at have behandlet spørgsmålet, og det er Högsta förvaltningsdomstolens opfattelse, at der derfor ikke er tilstrækkelig vejledning til at kunne afgøre spørgsmålet i den foreliggende sag. Det er derfor nødvendigt at anmode om en præjudiciel afgørelse fra Domstolen.

Spørgsmål

- 33 Högsta förvaltningsdomstolen anmoder i lyset af ovenstående Domstolen om at besvare følgende spørgsmål:
- 34 Skal EU-toldkodeksens artikel 251 fortolkes således, at henvisningen i stk. 3 til stk. 1 og 2 indebærer, at kravet om særlige omstændigheder i stk. 3 kun finder anvendelse, såfremt en allerede fastsat frist i kombination med en forlængelse, der er ansøgt om, medfører, at det samlede tidsrum, hvor varerne kan forblive under den pågældende procedure, overstiger 24 måneder? Eller skal artiklen fortolkes således, at kravet om særlige omstændigheder i stk. 3 finder anvendelse på alle ansøgninger om forlængelse, dvs. også selv om den allerede fastsatte frist i kombination med en forlængelse, der er anmodet om, ikke overstiger fristen på 24 måneder, der er fastsat i stk. 2?